

VERBUM

Miesięcznik parafii pw. Wniebowzięcia N.M.P. w Zagórz

numer 1/2003

30 listopada 2003 r.

Idę pod niebem adwentowym

Jest zima, śnieg i biały księżyc.
O czwartej rano szosą w dół
Idziemy depcząc własny cień i
ślady wcześniejszych, cudzych stóp...

Dziwny to spacer: Bóg z człowiekiem
pod rękę jak przyjaciół dwóch —
Mówisz mi: „Każde tve życzenie
spełnię, więc czego pragniesz — mów!”

A ja — pamiętasz, Przyjacielu —
wpatrzony w gwiazdy, śnieg i świt,
równie rozrzutny jak Ty hojny
odpowiedziałem Ci, że nic.

A dzisiaj głodny i spragniony,
samotny, trwożny, pełen trosk,
idę pod niebem adwentowym
i wiem, że idziesz mi na wprost

M.J. Konowicz

u

Adwent

Czas oczekiwania, porannych rorat, gdy śpiewamy „Niebiosa roś spuszczajcie z góry...” i „Czekam na Ciebie Jezu mój mały...”. Czas, gdy budzi się w nas dziecko, spragnione Świąt, choinki, Wigilii. I czekamy — tylko, czy naprawdę wiemy na co? Co ma nastąpić po naszym własnym, prywatnym adwencie? Czy rzeczywiście otworzymy serca, by narodził się w nich Zbawiciel, tak jak przed ponad dwoma tysiącami lat, by ogarnął nas święty czas betlejemskiego cudu. Czy znowu, jak już to było wielokrotnie, powiemy, że oczekiwanie było lepsze, niż to, na co czekaliśmy, bo bardziej pełne nadziei, tajemnicy, radości. Tylko od nas zależy czy ta radość pozostanie, czy przeniknie na nas czystość śniegu, który grudniową nocą okala świat. Tak byśmy mogli za prorokiem powtórzyć — „Dziecię się nam narodziło, syn został nam dany, w jego rękę spoczywa władza”. Syn został **nam** dany — czekajmy więc w radości, bo Adwent, choć w kościele czas nawrócenia, przemiany i pokuty — pełen winien być tej właśnie radości.

J.K.

Rorate coeli — „Niebiosa roś spuszczajcie z góry...”

Od tej pieśni nazwę swoją biorą roraty — odprowadzane w Polsce w czasie Adwentu, na mocy specjalnego przywileju papieskiego pierwsza w ciągu dnia msza święta poświęcona Matce Bożej. Maryję właśnie oznacza siódma świeca, zwana roratką lub roratnicą zapalana wówczas na ołtarzu. Zwyczaj ten sięga XVI wieku, a wedle niektórych przekazów ma być jeszcze starszy. W 1545 roku król Zygmunt ustanowił specjalny legat dla rorantystów — kapłanów odprowadzających roraty w krakowskich kościołach. Mszę tę, wedle zwyczaju, powinno odprowadzać się przed świtem, co symbolizować ma fakt, iż dopiero Chrystus swoim narodzeniem rozświetlił ciemności, w których pozostawała ziemia. Na roraty spieszono z zapalonymi świecami, tak też powracano do domów. Nabożeństwo to cieszyło się wielką popularnością w całej Polsce, a towarzyszyła mu też ciekawa tradycja — w królewskiej katedrze roratnie świece mieli zapalać przedstawiciele

siedmiu stanów. Obyczaj ten utrwalił w swoim wierszu *Staropolskie roraty* XIX-wieczny poeta — Ludwik Kondratowicz (Syrokomla):

Od Bolesława, Łokietka, Leszka
Gdy jeszcze w Polsce Duch Pański mieszka,
Stał na ołtarzu przed mszą roraty
Siedmioramienny lichtarz bogaty
A stany państwa szły do ołtarza,
I każdy jedną świecę rozżarza

Tradycja ta na szczęście nie zaginęła, w dalszym ciągu w polskich kościołach odprowadza się roraty, czcząc w czasie Adwentu Bożą Rodzicielkę.

W naszym kościele roraty odbywać się będą po święcie Niepokalanego Poczęcia N.M.P., czyli od 9 grudnia o godzinie 6.30 rano.

Cała piękna jesteś Maryjo, a zmaza pierworodna w Tobie nie powstała...

„Tota Pulchra est Maryja” — śpiewamy 8 grudnia w dzień Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny. W naszym zagórskim kościele szczególnie uroczystości czczone są święta maryjne, a ta właśnie uroczystość posiada wyjątkowo bogatą oprawę. Początki święta Niepokalanego Poczęcia sięgają VIII wieku. Już papież Sykstus IV wznosił na Watykanie kaplicę ku czci Niepokalanego Poczęcia N.M.P. Klemens IX zaprowadził to święto w całym Kościele w 1708 roku, zaś 8 grudnia 1854 roku papież Pius IX ogłosił dogmat o Niepokalanym Poczęciu N.M.P. i ustanowił święto to jako obowiązujące. Ma ono przypominać wiernym, iż Maryja, jako Matka Boga, została zachowana od zmazy grzechu pierworodnego i wyposażona w pełnię łaski. Cały Kościół cieszy się z tego wyniesienia Maryi, która ma stać się dla wiernych wzorem czystości i życia w łasce Bożej. Charakter święta podkreślają wezwania z litanii na uroczystość Niepokalanego Poczęcia N.M.P.: „O Maryjo bez grzechu poczęta, Cała piękna i bez zmazy, Świątynio Trójcy Przenajświętszej, Jutrzenko jaśniejąca światłem sprawiedliwości, Lilio jaśniejąca pośród ciernia, Żywy przybytku Wcielonego Słowa, Wzorze wszystkich wybranych do chwały wiecznej”.

W naszej parafii przed świętem Niepokalanego Poczęcia odprawiana jest uroczysta Nowenna, czyli dziewięciodniowe nabożeństwo, mające charakter rekolekcji adwentowych. Zainicjował ją jeszcze przed wojną ks. proboszcz Władysław Wójcik, a ze szczególną siłą nabożeństwo to rozkwitło za pastrozowania ks. proboszcza Józefa Winnickiego. Dziś także gromadzimy się na Nowennie, słuchając Słowa Bożego głoszonego przez zaproszonych kaznodziej, kontynuując tradycję zapoczątkowaną przez naszych ojców, dziadków i pradziadów. Nabożeństwa nowenny odbywać się będą od 29 listopada do 7 grudnia, o godzinie 17.00

Kazania głosił będzie ks. Marek Zarzyczny.

Zapraszamy wszystkich parafian na to piękne nabożeństwo. Wskazane jest, aby nowennę rozpocząć szczerą spowiedzią i Komunią świętą.

Matko Odkupiciela z niewiast najślawniejsza,
Gwiazdo Morska, do nieba ścieżką najprościejszą,
Tyś jest przechodnią bramą do rajów wiecznych,
Tyś jedyną nadzieją człowieka grzesznego
Racz podźwignąć, prosimy, lud upadający,
W grzechach swych uwikłany, powstać z nich pragnący
Tyś cudownie zrodziła światu Zbawiciela,
Tyś sama wykarmiła swego Stworzyciela
Panno przedtem i potem, z świata podziwieniem,
Uczczona Gabriela wdzięcznym pozdrowieniem.
Racz się wstawiać, o Panno, za nami grzesznymi,
Ratuj nas, opiekuj się sługami Twoimi.

Hymn brewiarzowy

Modlitwa do Maryi Niepokalanie Poczętej w progu nowego tysiąclecia wiary

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który napełnił Cię Dziewico z Nazaretu, wszelkim błogosławieństwem duchowym w Chrystusie. W nim zostałam Niepokalanie Poczęta! Wybrana na Jego Matkę, w Nim i przez Niego zostałam odkupiona bardziej niż jakakolwiek inna ludzka istota! Zachowana od dziedzictwa grzechu pierworodnego, zostałam poczęta i przysłaś na świat w stanie łaski uświęcającej.

Łaski pełna! Wraz z całym Kościołem czcimy Odkupienie, które dokonało się w Tobie. Ten najszcze-

gólniejszy udział w Odkupieniu świata i człowieka, tylko dla Ciebie został zastrzeżony: jedynie dla Ciebie.

Witaj Maryjo, Alma Redemptoris Mater!*

Ty, która jesteś pierwsza z odkupionych, w progu nowego tysiąclecia dopomóż nam odnaleźć swój udział w tajemnicy odkupienia, dopomóż nam zrozumieć głęboki Boski wymiar i równocześnie wymiar ludzki tej tajemnicy i mieć pełniejszy dostęp do jej niewyczerpanych zasobów.

O to wszystko prosimy Cię o łaskawą, o litościwą, o słodką Panno Maryjo.

* łac. Dziewicza Matko Zbawiciela

Pielgrzymka do tronu Czarnej Madonny

W ciepły wieczór, 17 października wyruszyła z Zagórza pielgrzymka do Częstochowy. Pragnęliśmy podziękować Jasnogórskiej Pani za Nawiedzenie w swym wizerunku. W pielgrzymce wzięło udział ponad 40 parafian. Już o 5.00 rano klęczeliśmy przed cudownym wizerunkiem, ciesząc się, że jesteśmy tak blisko, że możemy złożyć tu właśnie dziękczynienie za doznane łaski i przedstawić swe prośby w porannej ciszy. Tymczasem pątników przybywało i o 6.00, gdy następuje uroczyste odsłonięcie obrazu i odprowadzana jest pierwsza msza święta, kaplica wypełniona była po brzegi. Mszę wraz z 18. innymi kapłanami koncelebrował nasz ksiądz Wikariusz. Po nabożeństwie do godziny 9.00 był czas na indywidualne zwiedzanie, skorzystanie z sakramentu spowiedzi. Można też było obejrzeć film dokumentalny o cudownych uzdrowieniach. O 9.00 spotkaliśmy się na Wałach, by rozważyć tajemnice Drogi Krzyżowej. Godzinę później pożegnaliśmy się z wizerunkiem Czarnej Madonny i udaliśmy się do Gidli, do sanktuarium Matki Boskiej Gidelskiej. Przechowywana w kościele przy klasztorze Dominikanów figurka ma zaledwie 9 centymetrów, wywiera jednak wielkie wrażenie na wiernych. Następnie pojechaliliśmy do Krakowa, gdzie modliliśmy się w słynnym nowohuckim kościele — Arce Pana oraz przy łaskami słynącym Krzyżu w Mogile, w opactwie Cystersów. Pełni przeżyć duchowych po krótkim posiłku na trasie, w modlitewnym nastroju, rozśpiewani, wróciliśmy późnym wieczorem do Zagórza.

Na Jasnogórskich Wałach

Dla wielu osób nie była to pierwsza pielgrzymka w 2003 roku. W maju (17–18) 40 osób udało się do Krakowa Łagiewnik, by modlić się w sanktuarium Miłosierdzia Bożego. Odwiedziliśmy też wówczas klasztor Karmelitów i sanktuarium Matki Boskiej

Szkaplerznej w Czernej. Z miejscem tym przez wiele lat związany był św. Rafał Kalinowski, zakonnik, wielki patriota. Następnie skierowaliśmy się do Kalwarii Zebrzydowskiej, gdzie zaplanowany był nocleg. Odbiliśmy tu Drogę Krzyżową na drózkach, a o 6 rano następnego dnia modliliśmy się podczas odsłonięcia cudownego obrazu Matki Boskiej Kalwaryjskiej. Po mszy świętej o godzinie 7.00 pojechaliliśmy do Wadowic, gdzie wzięliśmy udział w niezwykłej uroczystości — był to bowiem dzień urodzin Ojca Świętego. Wielkim przeżyciem było odwiedzenie miejsc bliskich Papieżowi — kościoła parafialnego, domu rodzinnego, klasztoru Karmelitów. W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się jeszcze w Porąbce Uszewskiej na krótką modlitwę w kościele i grocie ze statua Matki Boskiej z Lourdes.

Ognisko w Uhercach, 14 IX 2003 r.

14 września zaś wraz z wycieczką parafialną pojechaliliśmy w Bieszczady, by odwiedzić bliskie nam, ale często niezbyt znane miejsca. Byliśmy w kościołach w Hoczwi, Mchawie, Baligrodzie, Cisnej, Lutowiskach i Wetlinie. Wzięliśmy udział w mszy świętej przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej Bieszczadzkiej (Rudeckiej) w Jasieniu. Wstąpiliśmy też do galerii p. Zdzisława Pękalskiego w Hoczwi. Odwiedziliśmy również kościół w Uhercach, gdzie od wielu lat proboszczem jest dawny katecheta zagórski, ks. Edward Stopyra. Tam, przy ognisku i pieczeniu kiełbasy, miło spędziliśmy resztę dnia.

Za zorganizowanie parafialnych pielgrzymek serdecznie dziękujemy naszym Kapłanom i Pani Halinie Kucharskiej. Do zobaczenia na pielgrzymkowych szlakach w 2004 roku.

K. Rajchel

Szlakiem podkarpackich sanktuariów

Nauczyciele emeryci z gminy Zagórz postanowili uczcić swoje święto, wycieczką niedaleką, ale jak się okazało bardzo interesującą. Trasa jej wiodła przez sanktuaria i zabytki klasy zerowej w najbliższej okolicy. Zatrzymaliśmy się w Starej Wsi, Bliznem, Haczowie i Strachocinie. Wspaniałe kościoły w Dukli, Jaśliskach i Iwoniczu zwiedzaliśmy już wcześniej podczas wycieczki w maju tegoż roku.

Każde z tych miejsc godne jest oddzielnego artykułu, w każdym bowiem zachwycały nas zabytki architektury, każde bogate było swą historią, stanowiąc doskonały dowód na prawdziwość przysłowia — „Cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie co posiadacie”. W Haczowie stoi, jeden z najstarszych nie tylko w Polsce, ale też w Europie drewniany zrębowy kościół gotycki. Tradycja wiąże jego fundację z osobą królowej Jadwigi, a badania potwierdziły, że świątynię wzniesiono pod koniec XIV wieku i odtąd aż do 1948 roku służył wiernym. Tutaj znajdowała się niegdyś cudowna figura Matki Boskiej Bolesnej (obecnie w nowym kościele), ukoronowana koronami papieskimi 10 czerwca 1997 roku. Kult tego wizerunku trwa w Haczowie od niepamiętnych lat i poświadczony jest licznymi dowodami doznanych łask. Wiek 70-centymetrowej figury określa się na około 500 lat, a jej dokładne pochodzenie nie jest znane.

Kościół w Haczowie

Drugi gotycki kościół drewniany obejrzelśmy w Bliznem, gdzie uwagę zwracała szczególnie wspaniała polichromia. Obok świątyni stoją, również bardzo stare, drewniane zabudowania parafialne — wikarówka, organistówka, a także budynki gospodarcze. Całość sprawiała wyjątkowo sympatyczne wrażenie — tak, jakby zatrzymał się tu czas.

Modlitwa umieszczona na ścianie kościoła w Bliznem

Następnie pojechaliśmy do sanktuarium maryjnego w Starej Wsi, gdzie wznosi się wspaniałe późnobarokowe kościoł z charakterystyczną dwuwieżową fasadą. Obecnie w świątyni prowadzone są prace renowacyjne. Po odnowionych już elementach, m.in. prezbiterium, można się domyślać jak wspaniale będzie wyglądał po zakończeniu remontu. Pierwotny obraz zaśnięcia N.M.P. pochodził z XVI wieku i od stuleci był przedmiotem żywego kultu. Pielgrzymi przybywali do Starej Wsi nawet ze Słowacji. Niestety, w 1968 roku spłonął, najprawdopodobniej w wyniku podpalenia. Wizerunek odtworzono dawną techniką, z dbałością o najdrobniejsze szczegóły i ponownie koronowano. Przy kościele znajduje się klasztor o.o. Jezuitów.

Zatrzymaliśmy się również w Strachocinie, która od lat 80. XX wieku staje się coraz poważniejszym ośrodkiem kultu św. Andrzeja Bobli. Męczennik i misjonarz pochodził najprawdopodobniej z tej właśnie wioski. Wzgórze zwane Bobolówką, gdzie, być może stał dom tej rodziny, jest dziś miejscem pielgrzymek. Do Strachociny sprowadzono relikwie świętego, który sam, poprzez cudowne znaki, zainicjował jak gdyby swój kult w tej miejscowości. Wierni gromadzą się w neogotyckim kościele, gdzie przykuwają uwagę wspaniałe witraże. Warto w tym miejscu przypomnieć, że ze Strachociny pochodził dawny proboszcz zagórski, ks. Józef Winnicki.

Jednodniowa, ale bogata we wrażenia wycieczka udowodniła nam po raz kolejny, jak wspaniałe skarby kultury naszych przodków kryją się w najbliższej okolicy.

T.K.

Rozważania na adwentowe dni

Jest taki świecki zwyczaj, że dzieci otrzymują pod koniec listopada adwentowe kalendarze. Otwieranie kolejnych okienek ma przybliżyć je do upragnionych Świąt.

My zaś proponujemy zestaw adwentowych rozmyślań na każdy dzień, myśli różnych mądrych i świątłych ludzi, które mogą pomóc w lepszym, głębszym przeżyciu Adwentu.

30 listopada

Wiara jest darem Bożym potrzebnym do realizacji naszego wysiłku. Bóg daje nam łódź, wiosła i mówi — to Ty musisz wiosłować

Carlo Caretto

1 grudnia

Pokora nie jest słabością, ale wielką potęgą człowieka, dlatego, że miłość jest potęgą.

ks. Jan Twardowski

r

2 grudnia

Pan jest moim pasterzem,
niczego mi nie braknie.
Pozwala mi leżeć
na zielonych pastwiskach

Psalm 23

r

3 grudnia

Na twoim niebie musi świecić słońce. Wtedy ręce twoje będą wciąż pełne kwiatów, nie kamieni. (...) Wtedy będziesz szedł z twarzą pogodną, nie zasnutą smutkiem, nie ściągniętą gniewem.

ks. Mieczysław Maliński

r

4 grudnia

Jesteśmy tak pochłonięci naszym zabieganiem, że często zapominamy jaki jest jego cel. Niech ta myśl będzie odrobiną światła mającego nam pomóc w rozjaśnieniu całego dnia.

Pino Pellegrino

r

5 grudnia

Do nieba patrzysz w górę, a nie spojrzysz w siebie
Nie znajdzie Boga, kto go szuka tylko w niebie.

Adam Mickiewicz

6 grudnia

Żyjemy w półtonach, w półcieniach, w szarościach. (...) Aż przejdzie obok nas jakiś wielki dobry czyn — jakaś miłość — światło — w którym ujrzymy wszystkie barwy w całym natężeniu i zawstydzimy się naszej szarości.

ks. Mieczysław Maliński

r

7 grudnia

Bóg dochowuje wierności na wieki,
uciśnionym wymierza sprawiedliwość,
Chlebem karmi głodnych,
Wypuszcza na wolność więźniów

Psalm 146

r

8 grudnia

Bądź pozdrowiona, bez zmyły poczęta,
W której przedwieczne zamieszkało Słowo
Bądź pozdrowiona, o Maryjo święta,
Bądź pozdrowiona Królowo!

Teofil Lenartowicz

r

9 grudnia

Obecność nadziei każdego dnia sprawia, że uchro-
nimy się od rozpacz, z przekonaniem, iż nie ma sy-
tuacji przegranych, uczuć niepotrzebnych. Nadzieja
prowadzi do wiary, a wiara porządkuje wszystkie
pozorne przeciwności.

ks. Jan Twardowski

r

10 grudnia

Człowiek, który ma Boga w sercu, daje temu świa-
dectwo. Ale, (...) żeby to było możliwe, w człowieku
musi się coś bardzo ważnego dokonać. Mówimy:
musi się odnowić, musi się na nowo odrodzić.

ks. Józef Tishner

11 grudnia

Dobre życie przypada w udziale tym, którzy się o nie starają.

Lew Tołstoj

r

12 grudnia

Daj mi poznać Twoje drogi, Panie,
naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami.
Prowadź mnie w prawdzie według Twych pouczeń,
Boże i zbawco, w Tobie mam nadzieję

Psalm 25

r

13 grudnia

Wielka to jest rzecz umieć obcować z Jezusem;
a wielka mądrość umieć Jezusa zatrzymać w sobie.
Bądź pokorny i cichy, a Jezus będzie z tobą. Bądź
pobożny i spokojny, a Jezus zostanie z tobą.

św. Tomasz á Kempis

r

14 grudnia

Modlitwa — mój dar z czasu: pozwalam się Bogu
kochać

ks. Jan Twardowski

r

15 grudnia

Kto wstąpi na górę Pana,
kto stanie w Jego świętym miejscu?
Człowiek rąk nieskalanych i czystego serca,
który nie skłonił swej duszy ku marnościami...

Psalm 24

r

16 grudnia

Sumienie jest Bożym środowiskiem człowieka, jest możliwością spotkania z Bogiem, jest miejscem słuchania Jego słowa, tygłem, w którym wiara staje się życiem, w którym dojrzewa nadzieja, miłość zaś się realizuje

Carlo Caretto

r

17 grudnia

Wołasz Boga; on często schodzi
po kryjomu
I puka do drzwi twoich, aleś
rzadko w domu

Adam Mickiewicz

18 grudnia

Śpiewajcie Panu pieśń nową
śpiewaj Panu, ziemio cała.
Śpiewajcie Panu, sławcie Jego imię,
każdego dnia głoście Jego zbawienie

Psalm 96

r

19 grudnia

Życie ludzkie składa się z czekań. Spośród różnych
czekań jest jedno czekanie najważniejsze, wspólne
wszystkim — czekanie na Boga

ks. Mieczysław Maliński

r

20 grudnia

Ważne, by o tym pamiętać, że Bóg zawsze czeka

ks. Jan Twardowski

r

21 grudnia

Pan, gdy się w sercu przyjmie, jest jak kwiat,
spragniony ciepła słonecznego.
Więc przy płyn, o światło z głębin niepojętego dnia
i oprzyj się na mym brzegu.

Karol Wojtyła

r

22 grudnia

Oby nad tobą wciąż świeciła gwiazda.
Po to są święta. Wszystkie kościelne i wszystkie
twoje domowe: abyś nie dał się zamknąć w jarzmie
codziennego życia. (...) Oby Ci nad szopą twoich
spraw codziennych nie zgasła gwiazda.

ks. Mieczysław Maliński

23 grudnia

Boże Narodzenie jest zaprzeczeniem
powiedzenia: „Nie ma nic nowego pod słońcem”.
Betlejem jest nieustanną nowiną, najważniejszą
nowiną, która pozostaje zawsze aktualna i która
każdego roku pojawia się znów jak rewelacja

Pino Pellegrino

24 grudnia

Wierzysz, że się Bóg zrodził
w betlejemskim żłobie,
Lecz biada ci, jeżeli nie zrodził się
w tobie.

Adam Mickiewicz

Wśród świętych

Święty Andrzej Apostoł

— był rybakim z Betsaidy, uczniem Jana Chrzciciela. Poszedł za Chrystusem jako jeden z pierwszych, przyprowadził do Mistrza swego brata, Szymona, zwanego później Piotrem. Według tradycji głosił Ewangelię na wybrzeżach Azji Mniejszej, u Scytów, w Tracji i Grecji, gdzie w Patras, ok. roku 65, 30 listopada poniósł śmierć męczeńską z rozkazu prokonsula Egeasza, na krzyżu w kształcie litery X (zwanym dziś krzyżem św. Andrzeja). Św. Andrzej w szczególny sposób, jako patron i założyciel, czczony jest przez wyznawców prawosławia. Relikwie św. Andrzeja, zabrane z Konstantynopola do Rzymu w czasie wypraw krzyżowych, zostały uroczysto zwrócone podczas Soboru Watykańskiego II. Imię Andrzej pochodzi z greki i oznacza kogoś dzielnego. Św. Andrzej uznawany jest za patrona rybaków, w Polsce wystawiono 121 kościołów pod jego wezwaniem.

Święta Barbara

— według legend hagiograficznych była córką zamożnego i wpływowego poganina — Dioskura, mieszkającego w Nikodemii (wg innych wersji w Heliopolis), panną o niezwykłej urodzie. Ojciec, chcąc ją uchronić przed wpływami chrześcijaństwa (w innych

przekazach przed niepożądanymi konkurentami), zamknął córkę w wieży. Pomimo tego Barbara została chrześcijanką, nawet torturowana nie wyrzekła się wiary. Próbowała ukryć się przed prześladowa-

niami w grocie, ale zdradził ją pasterz, pasący w pobliżu owce. Barbara została ścięta mieczem przez własnego ojca, którego natychmiast raził piorun. Owce pasterza zamieniły się za karę w szarańczę. Barbara czczona jest jako patronka ludzi wykonujących niebezpieczne zawody i posłannictwa — górników, żeglarzy, artylerzystów, a także jako współpomocznica w chwili śmierci. Przedstawiana jest z palmą męczeństwa i wieżą lub monstrancją w dłoni. W Polsce św. Barbara czczona jest co naj-

• *Siostrze Barbarze z okazji Imienin*
• *pragniemy złożyć*
• *najserdeczniejsze życzenia*
• *— zdrowia, Łask Bożych,*
• *opieki Najświętszej Marii Panny*
• *i wstawiennictwa*
• *Jej Patronki*
• *zarówno w trudnych*
• *jak i szczęśliwych*
• *dniach życia*
•

mniej od XIV wieku, wówczas powstały pierwsze kościoły pod jej wezwaniem. W XVIII wieku powszechnie świętowano już barbórkę.

Święta Łucja

— według tradycji żyła na przełomie II i III wieku w sycylijskim mieście Syrakuzy i pochodziła z bogatej rodziny. Pod wpływem widzenia doznanego na grobie św. Agaty w Katanii ślubowała czystość, a majątek rozdała ubogim, rezygnując z małżeństwa. Wtedy właśnie, za panowania cesarza Dioklecjana, wybuchły prześladowania chrześcijan. Niedoszły narzeczony zademonstrował 23-letnią Łucję i gdy ta odmówiła wyrzeczenia się wiary, została poddana torturom (wyłupiono jej oczy, więc jest patronką chorób oczu), a następnie ścięta mieczem, 13 grudnia 304 roku. Imię Łucja pochodzi z łacińskiego słowa *lux*, oznaczającego światło. Istnieje zwyczaj „prognozowania” całorocznej pogody poprzez obserwację aury od św. Łucji do Wigilii — dni odpowiadają poszczególnym miesiącom.

Święty Mikołaj

— według tradycji żył na przełomie II i III wieku w Azji Mniejszej, był jedynym dzieckiem bardzo bogatych rodziców. Od najmłodszych lat odznaczał się wielką wrażliwością na ludzką biedę i pobożnością, pomagał szczególnie dzieciom, wspierał też więźniów i skazańców. Miłosierne uczynki praktykował bardzo dyskretnie i anonimowo. Swoją działalność poszerzył jeszcze po otrzymaniu godności biskupiej. Podczas prześladowań był więziony, ale w końcu odzyskał wolność, wziął nawet udział w Soborze Nicejskim. Zmarł w 350 roku, jego relikwie znajdują się w włoskim mieście Bari. W ikonografii chrześcijańskiej przedstawiano zwykle św. Mikołaja jako starca w stroju biskupim, w mitrze i z pastorałem. Szkoda, że ten jego postać uległa w ostatnim czasie tak silnej komercjalizacji. Otoczony jest szczególną czcią przez kościół wschodni. Pamiątką szczodrobliwości świętego jest zwyczaj obdarowywania się w jego święto, czyli 6 grudnia.

Aktualności parafialne

p **Nowenna przed Świętem Niepokalanego Poczęcia N.M.P.** odbywać się będzie w dniach 29.11–07.12, o godzinie 17.00, szersze informacje na stronie 2.

p W Święto Niepokalanego Poczęcia N.M.P. (8 grudnia) msze święte o godz. 7.30, 11.00, 17.00 (główna uroczystość).

p **Roraty** (zob. s. 1.) od 9.12 do końca Adwentu o godz. 6.30.

p **Nowy porządek mszy:** od trzeciej niedzieli Adwentu zmieniony zostaje porządek mszy świętych w niedziele i święta: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 17.00.

p W **Wigilię** 24 grudnia msza święta o godz. 6.30. Pasterka o 24.00.

p **Peregrynacja kopii cudownego obrazu Matki Boskiej Zagórskiej**

Peregrynacja rozpocznie się w święto Niepokalanego Poczęcia N.M.P. jednocześnie od strony Wielopola, od ulicy Rzemieśniczej oraz od Zaslawa. Szczegółowe informacje zostaną podane w niedzielę 7 grudnia.

p Na cokole przed klasztorem stanęła już figura Matki Boskiej Szkaplerznej, którą można było wcześniej zobaczyć w ogrodzie przy plebanii. Figurę wykonano z włókna szklanego i żywicy syntetycznej wg klasycznego wzorca tego wizerunku Matki Boskiej.

p **Adwent**, przypominający o historycznym oczekiwaniu na obiecane Mesjasza, powinien być czasem duchowego przygotowania do godnego obchodzenia pamiątki i tajemnicy Narodzenia Bożego. Jednocześnie jest przypomnieniem, że ludzkość cały czas oczekuje na ponowne przyjście Zbawiciela, do którego, podobnie jak do spotkania z Chrystusem w chwili śmierci, należy się dobrze przygotować poprzez: wyciszenie duchowe, modlitwę, spowiedź, Komunię Świętą, uczynki pokutne i akty miłosierdzia chrześcijańskiego.

p **Spotkanie biblijne**

16 listopada, po wieczornej mszy świętej odbyło się drugie spotkanie biblijne. Ksiądz Wikariusz w bardzo interesującym wykładzie, przedstawił dzieje powstawania Ksiąg Starego i Nowego Testamentu oraz nakreślił historię Izraela, która znamienne wpływała na charakter powstających tekstów. Dzięki tym szczegółom można o wiele lepiej rozumieć specyfikę biblijnych czytań, rozważanych na niedzielnych mszach świętych. Wykłady te są przygotowaniem do wspólnych analiz wybranych fragmentów Pisma Świętego, planowanych na

kolejnych spotkaniach. Materiały ilustracyjne, atlasy i mapy przedstawione przez Księdza pomogą lepiej wyobrazić sobie geografę Ziemi Świętej.

Wszystkich, którzy chcą poszerzyć swoją wiedzę o Biblii, lepiej ją rozumieć i zagłębić się w jej lekturę zapraszamy na kolejne spotkanie, które odbędzie się w trzecią niedzielę grudnia (termin zostanie jeszcze potwierdzony w ogłoszeniach parafialnych)

O czym należy pamiętać przygotowując się do sakramentu Chrztu Świętego:

- chrzest w naszej parafii udzielany jest w drugą niedzielę miesiąca na sumie,
- dziecko do chrztu należy zgłosić przynajmniej dwa tygodnie wcześniej,
- jeśli rodzice chrzestni pochodzą spoza Zagórza, powinni mieć zaświadczenie ze swojej parafii, że są praktykującymi katolikami,
- rodzice i chrzestni powinni przed sakramentem chrztu przystąpić do spowiedzi i komunii świętej.

Przy przygotowywaniu numeru wykorzystano następujące materiały:

Elementarz Księdza Twardowskiego dla najmłodszego, średniaka i starszego, wybór i oprac. A. Iwanowska, Kraków 2000.

ks. J.L. Kontkowski, *100 litanii*, Kraków 1995 (z księgozbioru pani Romany Zimny)

ks. M. Maliński, *Modlitwa na każdy dzień*, Wrocław 1995

A. Mickiewicz, *Zdania i uwagi z dzieł Jakuba Bema, Anioła Ślężaka i Sę-Martena* [w:] A. Mickiewicz, *Dzieła*, t. I, Wiersze, Warszawa 1949.

Modlitewnik fatimski, pod red. ks. M. Drozdka, Ząbki 1996 (z księgozbioru pani Romany Zimny)

P. Pellegrino, *356 okruchów. Myśli na każdy poranek*, Warszawa 1994

ks. J. Tishner, *Boski młyn*, Kraków 1992

L. Tołstoj, *Aforyzmy*, Warszawa 1978

Ks. R. Tomanek, *Mszał*, Katowice 1960 (z księgozbioru pani Romany Zimny)

Tomasz á Kempis, *Naśladowanie Chrystusa*, Wrocław 1991

K. Wojtyła, *Pieśń o Bogu ukrytym* [w:] K. Wojtyła, *Poezje*, Kraków 1998

W. Zaleski, *Święci na każdy dzień*, Warszawa 1998

Psalmy w przekładzie Marka Skwarnickiego

Parafia Rzymskokatolicka
pw. **Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny**
ul. Piłsudskiego 137 • 38-540 Zagórz • tel. (13) 462 20 36

Kancelaria parafialna
czynna jest od **poniedziałku do piątku,**
pół godziny przed mszą świętą wieczorną
i po mszy świętej.